

- Seitsmes väide, mille kohaselt on rikutud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõiget 1 ja artikli 20 lõike 5 punkti b, sest Üldkohtu otsuses võeti seisukoht, et Deloitte oli „sõltumatu ekspert“.
- Kaheksas väide, mille kohaselt vaidlustatud kohtuotsusega on rikutud määruse nr 806/2014 artiklit 24 ja direktiivi 2014/59⁽²⁾ artikli 39 lõike 2 punkte b, d ja f, sest ei ole kinni peetud kohustusest saavutada kriisilahendamise raames võimalikult kõrge võõrandamishind ja järgida huvitatud pakkujate puhul võrdsuse ja läbipaistvuse põhimõtet.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Ravensburg (Saksamaa) 8. juulil 2022 – VX ja AT versus Gemeinde Ummendorf

(Kohtuasi C-456/22)

(2022/C 359/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Ravensburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VX, AT

Kostja: Gemeinde Ummendorf

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EL) 2016/679⁽¹⁾ artikli 82 lõikes 1 sisalduvat mõistet „mittemateriaalne kahju“ tuleb tõlgendada nii, et mittevaralise kahju olemasolu saab eeldada vaid juhul, kui andmesubjektile on tekkinud tuntav negatiivne mõju ja tema isikuga seotud huve on objektiivselt tajutavalt kahjustatud, või piisab sellise kahju tekkimiseks sellest, et andmesubjekt kaotab lühiajaliselt oma andmesuveräänsuse, kuna tema isikuandmed on mõne päeva vältel internetis kättesaadavad, ilma et see oleks tekitanud andmesubjektile tuntavaid või kahjulikke tagajärgi?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

8. juulil 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hollandi Kuningriik

(Kohtuasi C-459/22)

(2022/C 359/58)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: W. Roels)

Kostja: Hollandi Kuningriik

Hageja nõuded

Komisjon palub,

- Tuvastada et Madalmaade Kuningriik on rikkunud ELTL artiklitest 45, 65 ja 63 tulenevaid kohustusi, kuna ta on vastu võtnud ja säilitanud pensionivara ülekandmise tingimused 1964. aasta tulumaksuseaduse (Wet op de loonbelasting 1964) artikli 19a lõike 1 punktis d ja artikli 19b lõigetes 1 ja 2, maksude sissenõudmise seaduse rakendamise määruse (Uitvoeringsregeling Invorderingswet artikli 40c, 1965. aasta rakendusmääruse töötasult kinnipeetava maksu kohta (Uitvoeringsbesluit Loonbelasting) artikli 10d lõikes 3 ja otsuse DGB2012/7010M IV lisas pensionide rahvusvaheliste aspektide kohta;
- Mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Madalmaade õigusnormid, mis seavad nõuded pensionivara ülekandmisele teisest sambast, mis kogutakse tööandjalt täiendava kogumispensionina, ei ole kooskõlas tööjõu, teenuste ja kapitali liikumisvabadusega. Kuigi neid tingimusi kohaldatakse nii riigisiseste kui välismaiste pensionide ülekandmisele, on riigisisestel sotsiaalkindlustusandjatel neid lihtsam täita kui välismaistel sotsiaalkindlustusandjatel, kes soovivad oma liikmesriigis pakkuda kogumispensioni teenuseid seal töötavatele töövõtjatele, kes on varem kogunud pensionivara Madalmaades. Kui nimetatuid õigusnormidest tulenevaid nõudeid ei täideta, siis maksustatakse Madalmaades kogutud pensionivara.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. juulil 2022 – BM versus LO

(Kohtuasi C-462/22)

(2022/C 359/59)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: BM

Vastustaja: LO

Eelotsuse küsimused

Kas Brüsseli IIa määruse⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti a viiendas ja kuuendas taandes märgitud ühe aasta ja/või kuue kuu pikkune ooteaeg hakkab avaldaja jaoks kulgema alles ajast, mil tema harilik viibimiskoht on selles liikmesriigis, kelle kohtu poole pöörduti, või piisab sellest, et määrava ooteaja alguseks on avaldaja kõigest lühiajaliselt viibinud riigis, kelle kohtu poole pöörduti, ja tema viibimine asjaomases riigis muutub harilikuks viibimiseks alles hilisemal ajal enne avalduse esitamist?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1).